

ŻYCIE

OSIEDLI
WARSZAWSKIEJ
SPÓŁDZIELNI
MIESZKANIOWEJ

RÓK XLV

WARSZAWA 1975

NR 10-11

W NUMERZE:

WNIOSKI WZD • PAWILONY
USŁUGOWO-HANDLOWE CHO-
MICZÓWKI • OSIEDLE WAW-
RZYSZEW • KLUB NA ZATRA-
SIU • 100 LAT ZDROWIA I RA-
DOŚCI • ŁADNE I WYGODNE
• TROCHĘ DOBREJ WOLI •
PTTK – DZIĘCIOŁEK • SOS DLA
DRZEW

OSIEDLE SADY ŻOLIBORSKIE

WNIOSKI WZD

Walne Zgromadzenie Delegatów Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej przyjęło na ostatnim posiedzeniu 40 wniosków, które zgłosili delegaci poszczególnych osiedli i Rady Niemieszkańców. Przedłożone wcześniej i zaakceptowane przez WZD wnioski, skierowane są do Zarządu i Rady WSM, Urzędu Dzielnicy Warszawa-Zoliborz oraz St. Związku Spółdzielczości Budownictwa Mieszkaniowego, a dotyczą przede wszystkim spraw inwestycyjnych i gospodarki zasobami mieszkaniowymi.

Interesujące jest, że wiele wniosków dotyczy inwestycji, które mają zostać wykonane w obrębie istniejących już zasobów mieszkaniowych WSM. Związane jest to z faktem, że Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa, kończy już w zasadzie swą działalność budowlaną. Ostatnimi inwestycjami są zasiedlone właśnie Wawrzyszew i rozpoczęta budowa Chomiczówki. Coraz częściej więc na plan pierwszy wysuwa się troska o zachowanie w jak najlepszym stanie istniejących zasobów mieszkaniowych, o ich modernizację i inwestycje w zakresie małych form architektonicznych. Toteż najlichniesz grupą wniosków dotyczy przyspieszenia rozpoczętych inwestycji i zagospodarowania istniejących już osiedli.

Podobnie jak w ubiegłym roku brak wniosków postulujących zmiany w systemie prawno-finansowym i organizacyjnym Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Świadczyć to może o tym, że aktualnie istniejąca struktura i formy gospodarowania Spółdzielni zadowolają członków WSM.

Zgłoszono jedynie postulat rozpatrzenia celowości zmian organizacyjnych w zakresie gospodarki materiałowej w Spółdzielni. Realizacja tego wniosku wiązać się będzie z likwidacją magazynów osiedlowych na rzecz jednego zbiorczego, co automatycznie pociągnie za sobą zmniejszenie liczby zatrudnionych i lepsze wykorzystanie pomieszczeń.

REMONTY, ELEWACJE, USTERKI I USUWANIE WAD TECHNOLOGICZNYCH

Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Radę i Zarząd WSM do rozpatrzenia celowości dokonywania remontów kapitalnych w osiedlu Żoliborz I i podejmowania w tym zakresie wiążących decyzji; do podjęcia działań w celu wprowadzenia do planu 1976 roku wykonania elewacji budynków w zespole Sady V i Rudawka oraz budynku przy ulicy Perzyńskiego 13 i Wawrzyszewa. Należy także wyegzekwować od uczestników procesu inwestycyjnego pełną realizację osiedla Piaski (zgod-

nie z planem inwestycyjnym). Należy doprowadzić do likwidacji wad technologicznych (instalacja c.o., tynki zewnętrzne, stolarka budowlana) wraz z renowacją terenów zielonych oraz przedłożenie ostatecznego rozliczenia zespołu urbanistycznego Kępa Potocka.

Zobowiązuje się Zarząd WSM do ostatecznej rekompensaty za uciążliwe zamieszkiwanie w osiedlach Rudawka, Al. Zjednoczenia i Piaski B oraz likwidacji usterek w tych osiedlach (tynki wewnętrzne ze szpachli gipsowych).

Należy dokonać opracowania dokumentacji na wymianę instalacji c.o. w budynkach przy ulicy Elbląskiej 55, 59, 65 oraz spowodowanie jej wymiany.

GARAŻE

Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Zarząd i Radę WSM do podjęcia aktywnego działania doprowadzającego do przygotowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej garażo-parkingów wzdłuż ulicy P. Gojawicyńskiej, uzyskania zezwolenia na ich budowę oraz zmianę zasad finansowania budowy wielopoziomowych garaży. Ponowić należy starania doprowadzające do uregulowania spraw garażo-parkingowych w osiedlu Zatrasię: a) ponowna interwencja w sprawie budowy garażo-pracowni w zespole Zatrasię i ewentualne doprowadzenie do innego rozwiązania spraw garażowych, b) wystąpienie do władz miasta o zabezpieczenie miejsc parkingowych w otoczeniu Trasy Toruńskiej, c) rozpoczęcie starań, zmierzających do budowy parkingu dwupoziomowego w zespole Rudawka (rozbiórka istniejącego budynku piekarni i budynku mieszkalnego).

Należy także, ze środków remontowych osiedla, zaprojektować i wybudować na Bielanych myjnię samochodową.

INWESTYCJE I GOSPODARKA ZASOBAMI MIESZKANIOWYMI

Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Radę i Zarząd WSM do zainstalowania zbiorczego systemu sterowania dźwignów osobowych w budynkach wysokich osiedla Kępa Potocka, spowodowania poszerzenia i uruchomienia pralni domowych w osiedlu Wawrzyszew oraz rozwiązania razem z Radą Osiedla Żoliborz I problemu finansowania adaptacji kotłowni przy ul. Sokolich 1.

Postuluje się ponadto rozważenie możliwości zmiany przeznaczenia użytkowania pomieszczeń zajmowanych obecnie przez Baltonę, Magazyn Sprzętu Medycznego i Magazyn „Domu Książki”.

Zobowiązuje się Zarząd WSM do radykalnego uregulowania zwalniających mieszkań zajmowanych przez gospodarzy domów, z którymi została rozwiązana umowa o pracę, a także uproszczenia procedury eksmisji.

Walne Zgromadzenie Delegatów zwraca się z prośbą do Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Zoliborz o rozważenie możliwości ograniczenia szkodliwych pyłów i hałasów wydzielających się z kotłowni: Ośrodka Zdrowia przy ulicy Elbląskiej, Szkoły nr 159 przy ul. Elbląskiej, piekarni przy ul. Dolnośląskiej i Zakładu Remontowego MZK przy ul. Włociańskiej, a także o ewentualną deglomerację poza tereny mieszkalne Zakładu Remontowego MZK i piekarni.

WZD postuluje także rozważenie możliwości zmiany terytorialnego działania Komitetów Osiedlowych nr 7 i nr 8, tak, aby zasoby Osiedla WSM Żoliborz I podporządkowane były jednemu z nich. Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Radę i Zarząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej do podjęcia wszechstronnych działań w celu doprowadzenia do rozpoczęcia budowy w osiedlu Sady Żłobka, przedszkola, szkoły środowiskowej, pawilonu administracyjno-warsztatowego i pawilonu handlowo-usługowego „E”, oraz do spowodowania rozpoczęcia budowy w osiedlu Zatrasię żłobka i przedszkola.

WZD zobowiązuje Zarząd i Radę WSM do ponownego podjęcia kroków, w celu realizacji pawilonu administracyjno-warsztatowego w osiedlu Młociny, oraz wystąpienia do władz, w celu przyspieszenia budowy Domu Kultury w osiedlu Młociny.

Należy także podjąć kroki w celu urządzenia placów zabaw dla dzieci w zespole mieszkaniowym Rudawka, oraz rozważyć możliwość modernizacji osiedla Młociny pod względem małych form architektonicznych i wyposażenia budynków w balkony typu regałowego.

Zobowiązuje się Zarząd WSM do spowodowania realizacji drobnych form architektonicznych i oświetlenia bloków osiedla Wawrzyszew, podjęcia starań w celu doprowadzenia do włączenia, wykonanego oświetlenia ulicy Braci Żałuskich (na odcinku: ul. Gojawicyńskiej — ul. Włociańska), oraz do podjęcia kroków, w celu doprowadzenia do zakończenia budowy pawilonu 32 i uruchomienia placówek handlowo-usługowych Wawrzyszewa.

Walne Zgromadzenie Delegatów zwraca się z prośbą do Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Zoliborz o rozważenie możliwości wykonania zabezpieczenia przejść dla pieszych na ul. J. Słowackiego przy pl. Komunijny Paryskiej i ul. Malarskiej

(sygnalizacja świetlna lub inne rozwiązania), oraz wykonania schodów betonowych w miejsce schodów drewnianych przy połączeniu ulic Mickiewicza i Dymińskiej. Należy także rozważyć możliwość wykonania oświetlenia ulic: Dymińskiej, Rydygiera, Duracza i odcinka od ul. Perzyńskiego skośnie przez park do szkoły nr 214.

WZD zwraca się także z prośbą o rozważenie możliwości realizacji w najbliższym czasie nowej centrali

telefonicznej oraz rozbudowy istniejącej centrali, w celu likwidacji zaległości w telefonizacji dzielnicy. Należy także rozważyć możliwość opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej na zagospodarowanie terenów pomiędzy ulicami Kochanowskiego, Literacką i Powązkowską na tereny rekreacyjno-wypoczynkowe wraz z likwidacją zaniedbanej sadzawki.

WZD zwraca się z prośbą do Urzędu Dzielnicy o rozważenie

możliwości odizolowania zagęszczonej zielenią baru „Radek” od pobliskich budynków mieszkalnych, zlikwidowania pijalni piwa „Rudawka” i zagospodarowania jej w inny sposób, oraz założenia pasa zieleni między osiedlami Wawrzyszew i Chomiczówka. Należy także rozważyć możliwość połączenia linią autobusową osiedla Piaski z centrum dzielnicy (ul. Rudnickiego, Podczaszyńskiego, Podleśną i Gwiaździstą).

Pawilony usługowo-handlowe osiedla Chomiczówka

Pełny program usługowo-handlowy Chomiczówki, zaspokajający potrzeby przyszłych 23.000 mieszkańców tego osiedla, zawarty został w trzech wielofunkcyjnych pawilonach, oraz w koncentracji usług I i II stopnia.

Pierwszy ze wspomnianych wyżej pawilonów, według projektu inż. arch. J. Szmidta, powstaje aktualnie w I kolonii Chomiczówki. Pawilon ten jest adaptacją prototypowego pawilonu 2-kondygnacyjnego, zaprojektowanego w konstrukcji stalowej przez Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego w Warszawie.

Projektant adaptacji nie dokonując zmian w bryle obiektu oraz w zasadniczej konstrukcji pawilonu, zaproponował istotne zmiany funkcjonalne. Pawilony usługowo-handlowe zaopatrywane będą w towary poprzez wewnętrzne „patio”, dostępne wyłącznie dla samochodów dostawczych.

W ten sposób rozwiązany został w osiedlu Chomiczówka uciążliwy problem zaopatrywania zapleczy placówek handlowych w towary. Klient — zarówno w poziomie parteru, jak i piętra — ma łatwy dostęp do sklepów i placówek usługowych, poruszając się zawsze po zewnętrznych obrębsie budynku; natomiast niezbędne towary, dostarczane będą zawsze poprzez prześwit od strony północnej do wewnętrznego dziedzińca pawilonu, a stamtąd do poszczególnych zapleczy placówek handlowych i usługowych.

Pawilon handlowo-usługowy o powierzchni całkowitej 3700 m² i kubaturze 17.200 m³ charakteryzuje się

lekką konstrukcją szkieletu stalowego. Ściany osłonowe wyłożone będą stalową blachą falowaną w kolorze kości słoniowej, zaś w oknach wystawowych zastosowane zostaną szyby typu „Termizol”.

We wnętrzach zastosowano lekkie ścianki działowe (szkieletowe) oraz lekkie stropy podwieszane. Ściany wyłożone zostaną zmywalnymi tapetami licencyjnymi produkcji krajowej, typu „Tawil” i „Wowimur”. W budynku zaprojektowano wszelkie niezbędne instalacje sanitarne i elektryczne z wentylacją mechaniczną włącznie.

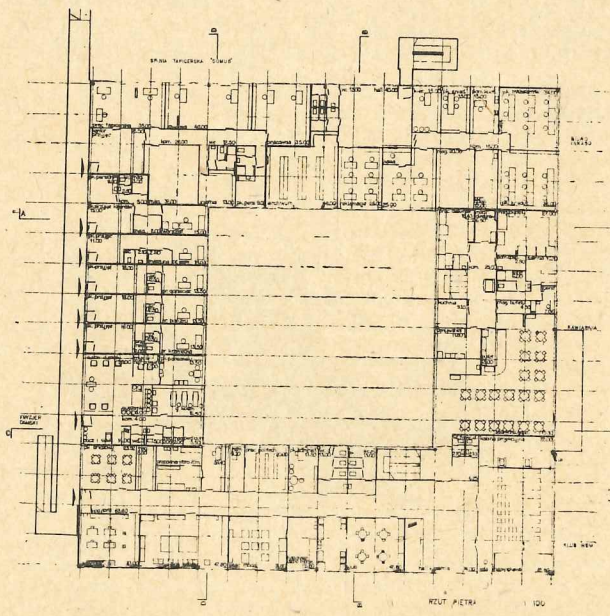
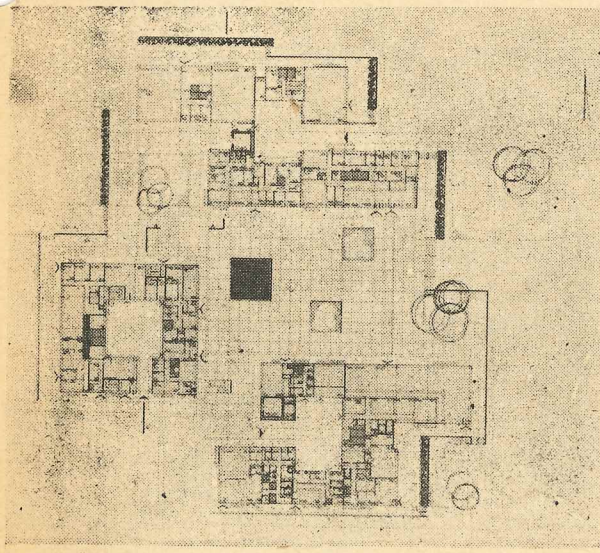
Program handlowo-usługowy rozmieszczono w następujący sposób:

na parterze:

— sklep spożywczy SAM	— 400 m ²
— sklep przemysłowy	— 670 m ²
— punkt naprawy RTV	— 50 m ²
— kantor pralni	— 137 m ²
— kiosk „Ruch”	— 50 m ²

na piętrze:

— kawiarnia	— 300 m ²
— klub WSM	— 500 m ²
— fryzjer damski	— 100 m ²

- punkty usługowe: bieliźniarski, gorse-
ciarski, krawiecki, szewski, gazowni-
czy Sp-ni „Minol” — 155 m²
- pracownia tapicerska — 255 m²
- biuro Zakładu Energetycznego dzielni-
cy Żoliborz „INKASO” — 300 m²

Pozostałe dwa pawilony dla osiedla Chomiczówka II i IV są powtórzeniami opisanego powyżej, z wprowadzeniem pewnych zmian programowych, jak na przykład: zamiast Klubu WSM — Klub MPiK, zamiast kawiarni, lokalu INKASO i pracowni tapicerskiej — lokal usługowo-produkcyjny Sp-ni „Miś”; na parterze po zmniejszeniu powierzchni sklepu przemysłowego proponuje się lokalizację sklepu winno-cukierniczego.

KONCENTRACJA USŁUG I I II STOPNIA

Koncentracja usług I stopnia — podstawowego oraz II stopnia ponadpodstawowego, została zlokalizowana, w projekcie osiedla Chomiczówka, w klinie zieleni pomiędzy ulicami: Przy Agorze, Sokratesa i Kwitnącą. Pierwsza z tych ulic będzie spełniać komunikacyjnie funkcję zbiorczej ulicy osiedlowej, natomiast druga stanie się w niedalekiej przyszłości spacerowym ciągiem pieszym, który prowadzić będzie z Wawrzyszewa do fortu na Bemowie.

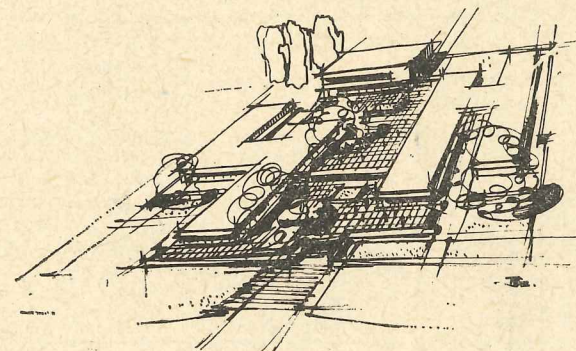
Mając na uwadze tak dogodną sytuację urbanistyczną, projektant inż. arch. J. Szmidt, zaproponował rozwiązanie koncentracji usług w formie ośrodka usługowo-handlowego.

W przyjętej koncepcji architektoniczno-przestrzennej Ośrodka, zaprojektowane zostały trzy pawilony. Zlokalizowano je na uniesionej ponad teren, od strony wschodniej, ziemnej „platformie” — tworzącej jednocześnie rodzaj placu handlowego między wspomnianymi już trzema pawilonami.

Ośrodek został jakby „nanizany” na projektowany ciąg pieszy, który prowadzić będzie z Chomiczówki I do przystanku autobusowego przy ulicy Sokratesa (Przy Agorze), a następnie poprzez opisany powyżej plac handlowy ośrodka usługowego do ulicy Kwitnącej i dalej w głąb III i IV części osiedla.

Została tu również konsekwentnie przeprowadzona zasada bezkolizyjności ruchu pieszego klientów ośrodka usługowo-handlowego z ruchem samochodów dostawczych. Pawilony dostępne są dla klientów ze wszystkich stron. Mimo to dojazdy kołowe poprowadzone z parkingu przy ulicy Sokratesa nie zakłócają ruchu pieszych, gdyż zapleczone place manewrowe zostały usytuowane w wewnętrznych dziedzińcach, analogicznie jak w osiedlowych pawilonach 2-kondygnacyjnych.

Przestrzenność układu ośrodka usługowo-handlowego podkreślają dodatkowo tzw. drobne formy architektoniczne jak na przykład: murki oporowe, podłużne

donice z kwiatami, schody prowadzące na okalające pawilony, tarasy, basen z tryskaczami wodnymi i kwadratowe zieleńce na placu handlowym.

Projekt przewiduje także rozwiązanie posadzki placu handlowego i jego aneksów bocznych w formie kwadratowych płyt betonowych, podzielonych pasami klinieru lub kolorowego kamienia w zależności od aktualnych możliwości materiałowych.

Trzy pawilony ośrodka usługowo-handlowego zaprojektowane zostały w nowym systemie konstrukcji stalowej ZLS (Zintegrowany Lekki Szkielec) i oznaczone symbolami A, B i C.

System ZLS pozwala na elastyczne rozwiązywanie różnych funkcji dzięki zastosowaniu rozpiętości konstrukcyjnych.

Opracowano także nowoczesne elementy elewacyjne, wykorzystując wykładzinę z kolorowych blach falowanych (pawilony osiedlowe). Zastosowano również aluminiowe ramy okienne o różnorodnych wymiarach i funkcjach.

Pawilon A, który od zachodu zamyka plan handlowy, zaprojektowano jako budynek 2-kondygnacyjny, pozostałe dwa pawilony B i C, będą parterowe.

Program ośrodka rozmieszczono w pawilonach w następujący sposób:

Pawilon A

— pow. użytkowa	3.000 m ²
— kubatura	15.750 m ³

Usługi:

tapicerskie, szklarskie, ślusarskie, naprawa sprzętu sportowego itp., naprawa RTV, usługi krawieckie, bieliźniarskie, zakład fotograficzny, usługi porządkowe, naprawa sprzętu gospodarstwa domowego, usługi zegarmistrzowskie, optyczne, pomieszczenia gospodarcze i techniczne.

Pawilon B

— pow. użytkowa	1.800 m ²
— kubatura	11.400 m ³

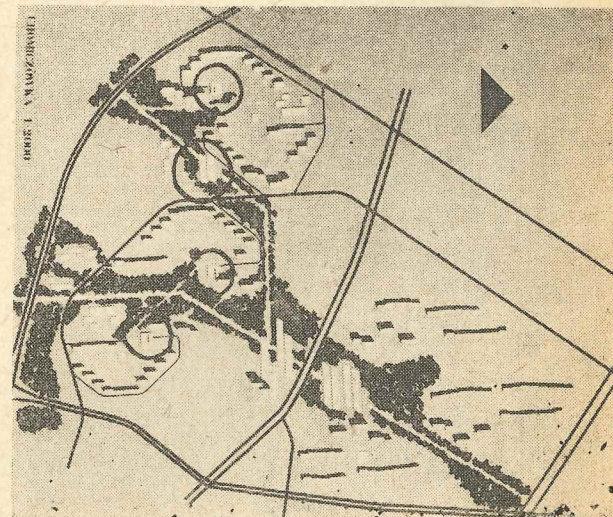
biblioteka, księgarnia, poczta, apteka, pomieszczenia gospodarcze i techniczne.

Pawilon C

— pow. użytkowa	1.850 m ²
— kubatura	11.700 m ³

bar kawowy, delikatesy, bar mleczny, sklep rybny, kwaciarnia (lokal anonimowy), pomieszczenia gospodarcze i techniczne.

inż. arch. Jan Szmidt

OSIEDLE WAWRZYSZEW

Jednym z największych aktualnie osiedli Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej jest Wawrzyszew. W przyszłości zamieszkać ma w nim około 20 tys. osób. W trosce o przyszłych i aktualnych mieszkańców Wawrzyszewa, Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa wydała kilka tygodni temu informator zawierający ogólną charakterystykę osiedla oraz zestaw informacji dotyczących załatwiania niezbędnych formalności związanych z przyjęciem mieszkania i zasad używania lokali na terenie kolonii i osiedla. Ponieważ informator ukazał się w niewielkim nakładzie, toteż część najbardziej istotnych danych przekazujemy dziś Państwu w „Życiu Osiedli WSM”.

Teren osiedla Wawrzyszew ograniczony jest ulicami: Kasprowicza, Reymonta, Wólczyńską i Szekspira i liczy łącznie 70,7 ha powierzchni. Budynki mieszkalne usytuowane są w trzech zespołach urbanistycznych, z których każdy składa się z trzech długich XI kondygnacyjnych bloków oraz trzech budynków wysokich.

Zaprojektowano 5880 mieszkań o następującej strukturze:

M — 2	20,0%
M — 3	39,2%
M — 4	31,0%
M — 5	4,9%
M — 6	4,9%

Wszystkie mieszkania począwszy od M—3 mają widne kuchnie. Poszczególne zespoły budynków połączone są ciągami pieszymi. Główna aleja spacerowa Wawrzyszewa prowadzić będzie w kierunku miasta do stacji SKM oraz do wszystkich obiektów usługowych. W osiedlu przewiduje się budowę dużego ośrodka handlowo-usługowego, w którym znajdują się między innymi: biblioteka, urząd pocztowy, apteka, kino, sklepy, lokale gastronomiczne i usługowe, Spółdzielczy Dom Społeczny, klub dla dorosłych, punkty opieki nad dzieckiem, klub osiedlowy.

Niezależnie od tego ośrodka, w każdym zespole urbanistycznym osiedla przewiduje się realizację pawilonów handlowo-usługowych. Część usług zostanie ponadto zlokalizowana w przeszwitach budynków XI-kondygnacyjnych.

W osiedlu Wawrzyszew zaprojektowano szkoły środowiskowe: podstawową i ogólnokształcącą, trzy przedszkola, żłobek, przychodnię zdrowia oraz pawilon administracyjno-warsztatowy.

W projekcie osiedla znalazły się także parkingi oraz trzy zespoły 4-kondygnacyjnych garażo-parkingów.

Projekt zieleni osiedlowej zakłada:

- posadzenie od strony zachodniej „parawanu” z ciągów wielorzędowych wysokich drzew, które spełniać będą rolę izoalcyjną z uwagi na bliskość Huty Warszawa;
- zwiększoną w stosunku do normatywu ilość zieleni międzyblokowej, oraz
- zespół zwartej zieleni wysokiej typu leśnego na terenie ośrodka

sportowo-rekreacyjnego, który powstanie w przyszłości na terenie osiedla.

W Ośrodku sportowo-rekreacyjnym ukształtowane zostaną w naturalny sposób dwa lustra wodne, mające obok walorów widokowych znaczenie mikroklimatyczne.

W zakresie rekreacji przyjęto zasadę stworzenia zróżnicowanych możliwości wypoczynku na terenie osiedla.

I tak:

- tereny przydomowe między blokami, przeznaczone są w zasadzie jako miejsce do siedzenia i wypoczynku,
- na miejsce gier i zabaw dziecięcych przeznaczono tereny w bezpośrednim sąsiedztwie budynków mieszkalnych; przy czym zastosowano tu podział na grupy wieku,
- z terenem gier i zabaw dziecięcych w każdym zespole urbanistycznym połączono tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń sportowych dla młodzieży i dorosłych (boisko i place gimnastyczne, lodowisko, mini-golf, urządzenia gimnastyczno-sportowe). Ponadto przewiduje się realizację centrum sportowego z basenem i plażą oraz pawilonem sportowym,
- dla celów spacerowych oraz imprez i widowisk zaprojektowano kompleks parkowy ze zbiornikami wodnymi.

TRYB ZGŁASZANIA ORAZ USUWANIA USTEREK I WAD STWIERDZONYCH W OKRESIE RĘKOJMI

W oddawanych Państwu mieszkaniach zdarzają się nie rzadko usterki i ukryte wady, wynikające ze złych jakościowo materiałów lub wadliwie wykonanych robót. Źródłem ich mogą być naturalne (mechaniczne lub chemiczne) procesy zachodzące w budynku m.in. osiadanie budynku czy odparowanie wody.

W interesie przyszłych mieszkańców leży dokładne sprawdzenie stanu technicznego mieszkania oraz znajdujących się w nim urządzeń i instalacji. Wszelkie braki i usterki zauważone przy przejmowaniu mieszkania należy wpisać do protokołu odbioru. Protokół taki, sporządzony w obecności pracownika

Administracji, stanowi podstawę do ustalenia zakresu obowiązków wykonawcy i usunięcia wszelkich wad i usterek w okresie rękojmi, a także do rozliczeń z użytkownikiem w przypadku zwalniania przez niego lokalu. Okres gwarancyjny, w czasie którego spółdzielnia ma prawo zwrócić się do wykonawcy budynku o naprawienie wynikających z jego wady i usterek stwierdzonych w mieszkaniu wynosi:

36 miesięcy

— tynki i okładziny wew., stolarka, posadzki i podłogi cementowe z lastryko i terakoty, elementy ślusarskie i instalacyjne.

18 miesięcy

— podłogi z desek, posadzki deszczułkowe i parkiet, posadzki z tworzyw sztucznych, posadzki dywanowe,

12 miesięcy

— urządzenia, osprzęt, zawory, zasuwki, baterie wannowe, umywalkowe, zlewozmywaki, wanny, umywalki, miski i płuczki klozetowe, zbiorcze anteny telewizyjne, szafy wnękowe, meble kuchenne, malowanie ścian i stropów.

Nie są objęte rękojmią szklenie drzwi i okien, wyłączniki, bezpieczniki, instalacja i sprzęt sygnalizacyjny.

Administracja osiedla zawiadamia mieszkańców (tablice ogłoszeniowe na klatkach schodowych) o terminach działania komisji usterkowych. Awaryjne instalacji ciepłej i zimnej wody, centralnego ogrzewania, dźwignów osobowych, energii elektrycznej w mieszkaniu lub budynku, powstałe w czasie godzin pracy Administracji, należy zgłaszać do Administracji Osiedla, natomiast awaryjne powstałe poza godzinami pracy Administracji, należy zgłaszać do gospodarza budynku.

OPLATY ZA UŻYTKOWANIE MIESZKAN

Miesięczny wymiar opłat za użytkowanie mieszkania jest określony zgodnie z zasadami rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi, w wysokości faktycz-

KLUB NA ZATRASIU

Działalność społeczno-wychowawcza w osiedlu WSM Żoliborz IV ma już swoje wieloletnie tradycje.

Prowadzona jest w lokalu klubu „Zatrasiu” przy ul. Broniewskiego 9a i w nowym klubie przy ul. Elbląskiej 53a.

W Klubie „Zatrasiu” działają: ognisko przedszkolne, ognisko rytmiczno-baletowe, pracownia fotograficzna, Klub „Złotego Wieku” i ognisko muzyczne.

Ognisko przedszkolne istnieje na terenie Żoliborza IV ponad 10 lat, obejmując swoją działalnością 60 dzieci w wieku 4-6 lat. Ta forma działalności cieszy się olbrzymią popularnością i uznaniem mieszkańców. Ognisko rytmiczno-baletowe w czasie swojej długoletniej działalności zdobyło wiele dyplomów i wyróżnień. W ramach umowy ze Sceną Kameralną Filharmonii Narodowej odbywają się w Klubie comiesięczne koncerty umuzykalniające dla dzieci i młodzieży.

Pracownia fotograficzna prowadzi 3 razy w tygodniu zajęcia z młodzieżą i dorosłymi w grupach dla początkujących i zaawansowanych fotoamatorów. Natomiast wspólnie z Wydziałem

Kultury prowadzona jest przy Szkole Podstawowej nr 159 pracownia modelarska dla chłopców.

Ambicją Samorządu Mieszkańców i pracowników klubu jest objęcie swoją działalnością wszystkich mieszkańców.

Przed kilku tygodniami rozpoczął działalność nowy klub, mieszczący się przy ulicy Elbląskiej 53a. Działalnością swą nowy klub obejmuje młodzież i dorosłych mieszkańców.

Klub dysponuje trzema salami i czytelnią, salą klubową i salą kominkową; w klubie znajduje się także niezwykle gustownie i nowocześnie urządzona kawiarnia.

W każdą sobotę odbywają się spotkania z aktorami lub piosenkarzami; we środy, w ramach umowy ze Stołecznym Zarządem Kin, wyświetlane są w sali kominkowej filmy fabularne.

Z inicjatywy Komisji Społeczno-Wychowawczej przy Radzie Osiedla, w każdy piątek od godziny 18.00 czynna jest dyskoteka dla młodzieży. Przy klubie prowadzona jest przez wykwalifikowanego psychologa „Poradnia Rodzinna”, w ramach której udzielane są bezpłatne porady prawne dla mieszkańców.

W roku 1975 Komitet Osiedlowy podpisał umowy patronackie z Instytutem Mechaniki Precyzyjnej i Zakładami Zespołu Podwozi FSO.

Współpraca z zakładami produkcyjnymi dzielnicy pozwoli na wzbogacenie i rozszerzenie dotychczasowej działalności.

M. Pietrasińska

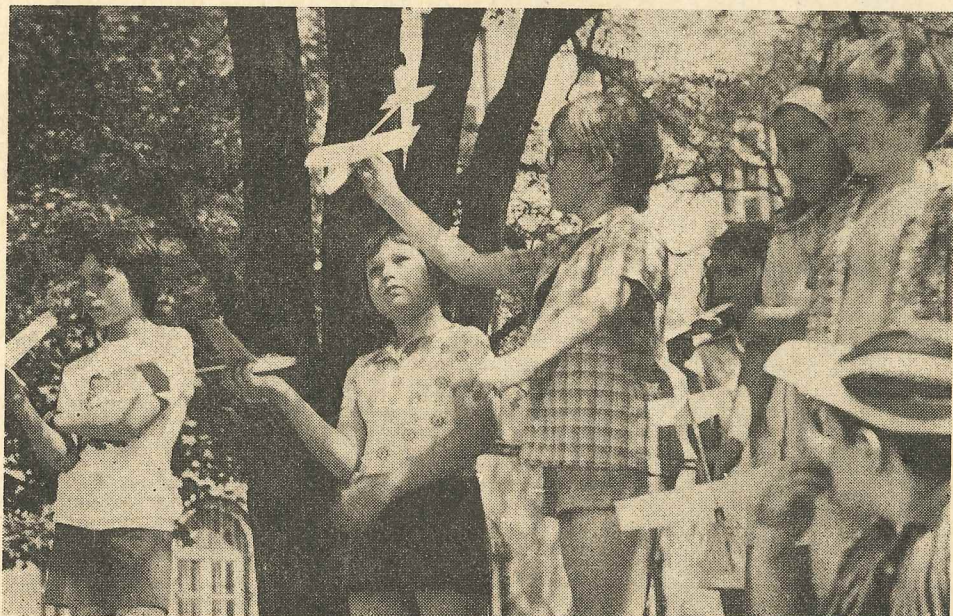
OTWARCIE KLUBU MIESZKAŃCÓW WSM - „ZATRASIU”

OGNIKO PRZEDSZKOLNE

ZAWODY MODELARSKIE

nych kosztów prowadzenia działalności eksploatacyjnej przypadającej na poszczególne lokale.

W odniesieniu do lokali mieszkalnych Wawrzyszewa, w roku 1975 stawka opłat wynosi 15,50 zł/m² powierzchni użytkowej. Składają się na nią następujące elementy: eksploatacja zasobów mieszkaniowych

8,85 zł/m²

w tym:

spłata kredytu	4,50 zł/m ²
odpisy na fund.	
społ.-wychow.	0,20 zł/m ²
centralne ogrzewanie	2,40 zł/m ²
ciepła woda	0,90 zł/m ²
dźwigi osobowe	3,35 zł/m ²

Eksploatację zasobów mieszkaniowych tworzą następujące rodzaje kosztów:

plące i ubezpieczenia społeczne, materiały, woda i kanalizacja, wywóz śmieci, utrzymywanie czystości i zieleni, opłaty za wieczyste użytkowanie terenu, odpisy na fundusze (remonty bieżące, kapitałowe i konserwację), spłata kredytu, ubezpieczenie budynków, czyszczenie kominów, energia elektryczna oraz narzut kosztów ogólnych.

Poziom kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi, a więc i opłat, uzależniony jest zwłaszcza od: poziomu cen materiałów budowlanych, wyposażenia budynków w urządzenia techniczne, wielkości zasobów mieszkalnych, rodzaju zabudowy, wieku budynków oraz poziomu cen usług świadczonych na rzecz osiedla przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej.

Osiedle Wawrzyszew, tak jak inne osiedla działa na własnym pełnym rozrachunku gospodarczym. Ponie-

sione koszty pokrywane są jedynie z dochodów (opłat za użytkowanie lokali).

W zależności od poziomu kosztów wysokość opłat może ulegać zmianie w ciągu poszczególnych lat. Znaczna część wydatków uzależniona jest od samych mieszkańców, np.: koszty utrzymania czystości budynków mieszkalnych i terenów, oświetlenie klatek schodowych, koszty utrzymania zieleni, placów zabaw, koszty dostaw wody, napraw, remontów, konserwacji budynków i urządzeń technicznych.

Z tytułu niedogrzanania lokalu lub braku ciepłej wody, mieszkańcy otrzymują bonifikatę. Podstawą roszczeń jest zgłoszenie reklamacji do biura Administracji w dniu stwierdzenia braku c.o. lub c.w.

Na terenie każdej kolonii powołany został, lub zostanie powołany w najbliższej przyszłości, Komitet Kolonijny, który będzie reprezentował ogół mieszkańców kolonii w codziennej współpracy z administracją i innymi ogniwami samorządu mieszkańców. Mieszkańcy poszczególnych kolonii i całego osiedla Wawrzyszew, mogą zwracać się do Komitetu Kolonijnego w różnych sprawach, np.: podejmowania przedsięwzięć zmierzających do lepszego zaspokajania potrzeb materialnych, kulturalnych i społeczno-wychowawczych, niedomagań w stanie sanitarno-porządkowym, niszczenia mienia spółdzielczego przez mieszkańców, nieprzestrzegania zasad porządku domowego i in. Zasady użytkowania lokali i porządku domowego określone są w przekazanym Państwu regulaminie.

GARAŻE I PARKINGI

W projekcie osiedla Wawrzyszew przewidziano budowę trzech zespo-

łów 4-kondygnacyjnych garażo-parkingów, w których znajdują się miejsca dla 863 samochodów. Mieszkańcy, ubiegający się o garaże, mogą otrzymywać formularze wniosków o przydział garażu w Administracji Osiedla. Formularz taki, po wypełnieniu, należy złożyć w biurze Administracji, gdzie prowadzony jest rejestr kandydatów oczekujących na przydział garażu.

Przewidywane w projekcie osiedla trzy garażo-parkingi, zlokalizowane zostaną na obrzeżach osiedla. Do czasu wybudowania parkingów, jako miejsca postojowe dla samochodów i innych pojazdów można wykorzystać jedynie ciągi pieszo-jezdne z asfaltobetonu. Nie wolno parkować pojazdów na placach przed wejściem do budynku oraz na ciągach pieszych osiedla wykonywanych z lanego asfaltu. Nawierzchnie placów przydomowych i ciągów pieszych przewidziane są wyłącznie dla ruchu pieszego i są w widoczny sposób oddzielone od ciągów pieszo-jezdnych:

- w przypadku placów przed wejściem do budynku - pasem z klinkieru lub wtopionym krawężnikiem,
- w przypadku ciągów pieszych - stopniem z krawężnika.

ADMINISTRACJA OSIEDLA

WAWRZYSZEW mieści się przy ulicy Wolumen 53, tel. 34-73-78

Przyjęcia interesantów:

poniedziałek, piątek 11.00—19.00
wtorek środa, czwartek 7.30—15.30

Kierownik w sprawach skarg i wniosków przyjmuje:

poniedziałki, piątki 14.00—18.00

100 LAT ZDROWIA I RADOŚCI

Zyczenia te płynące z serca i wypowiedane zyczliwie nie zawsze się spełniają.

Były jednak aktualne w październiku. Pani Bronisława Kłosinska, mieszkanka IX kolonii WSM, obchodziła 100-lecie swych urodzin. Z tej okazji Komisja Pracy Kobiet przy Radzie WSM przygotowała miłą uroczystość, którą uświetnił swoją obecnością z-ca naczelnika Urzędu Dzielnicy — Stanisław Kicman i Prezes Zarządu WSM — Wiesław Poreda. Stanisław Kicman przekazując kwiaty i życzenia od Urzędu Dzielnicy, ofiarował także wysokiej wartości boni towarowe.

Prezes Zarządu WSM, Wiesław Poreda, łącznie z koszem kwiatów i rzeczowymi podarkami, przekazał od Zarządu i Rady WSM życzenia wszystkiego najlepszego. Zapytał także jaką jest recepta na tak wspaniałe samopoczucie przy tak szacownym wieku. Odpowiedź, która padła można streścić w trzech słowach: — dieta, praca i ruch. Rada Osiedla Zoliborz i przyznała pani Bronisławie zapomogę pieniężną, a przewodniczący Rady — Jerzy Wroński — w imieniu własnym i mieszkańców tego osiedla złożył serdeczne życzenia długich jeszcze lat życia.

Pani Bronisława Kłosinska, uśmiechnięta, szczupła Jubilatka, wcale jak twierdzi nie staruszka, jest mieszkanką Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej od 1946 roku, a mieszkanką Warszawy od 1883 roku. Z humorem wspomina niektóre zdarzenia ze swego życia. Twierdzi, że gdyby mieszkała dotychczas na Dobrej, to byłaby sąsiadką Matysiakowej. Nie brak i smutnych wspomnień, szczególnie tych z okresu międzywojennego, kiedy to po śmierci męża, została w 1926 roku sam z ośmiorgiem dzieci. Dziewina córka — Eugenia — pracując na utrzymanie rodziny, była Jej podporą; zresztą do dziś troskliwie i serdecznie opiekuje się matką.

Snują się wspomnienia na temat syna Jerzego, członka Armii Krajowej, który zginął w czasie okupacji, na temat syna — ucznia gimnazjum, który nie doczekał wolności.

Pani Bronisława ze wzruszeniem mówi o obecnych czasach. Z rozczuleniem patrzy na nas i na ofiarowane jej podarunki, a zwłaszcza na puszysty pled, który na pewno przyda się w zimowe wieczory, spędzane przy telewizji. Lubi te programy, w których jest mowa o naszym kraju, jego

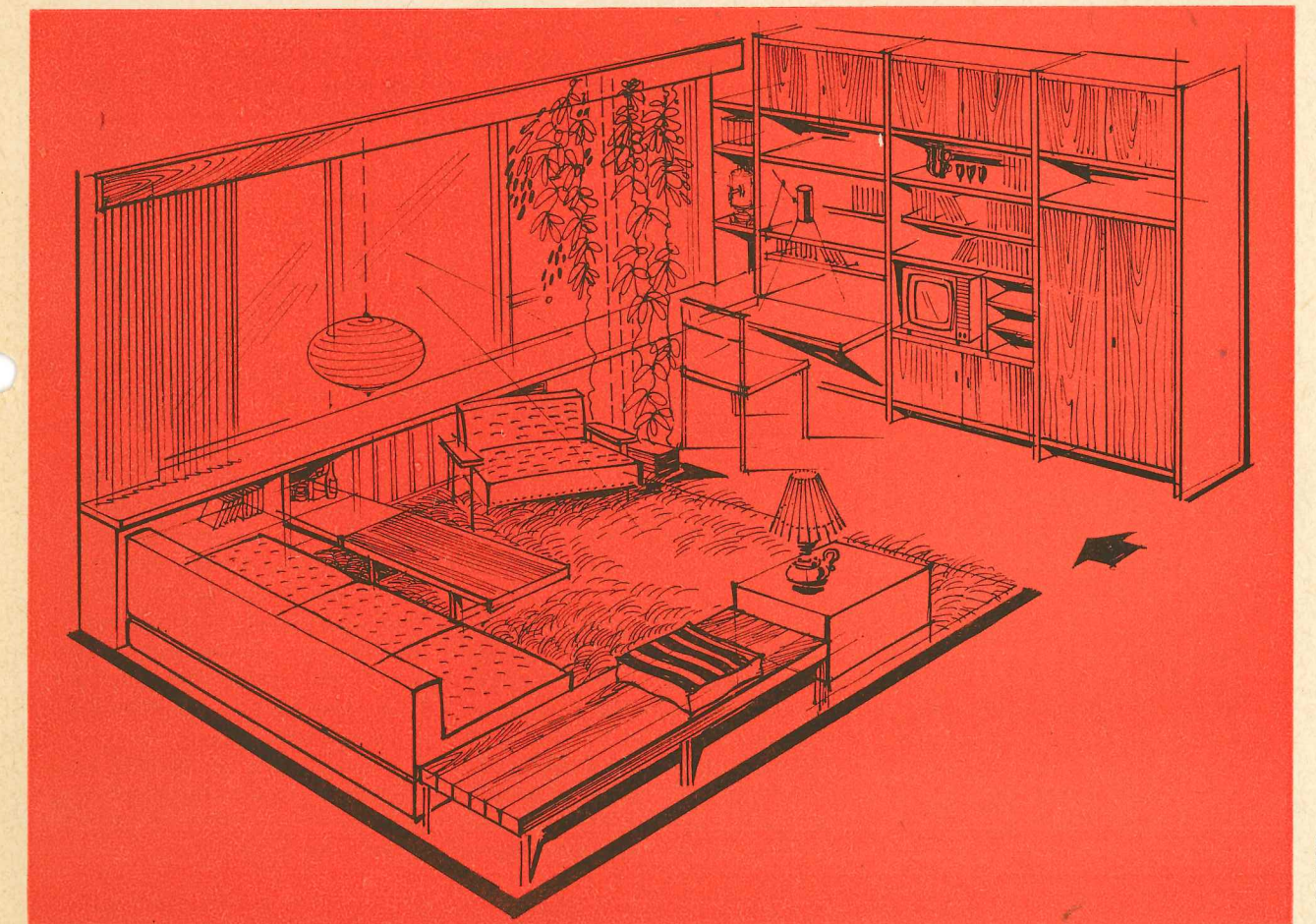
PANI BRONISŁAWA KŁOSIŃSKA Z CORKĄ EUGENIĄ

rozbudowie i przyszłości. Filmów wojennych, jak sama mówi, nie ogląda. Zbyt dotkliwie utkwiły Jej w pamięci wydarzenia ostatnich dwóch wojen.

Przedmiotem Jej stałego zainteresowania jest Zwierzyniec, no i oczywiście, jak u wszystkich — Bolek i Lolek. Żegnając się z naszą dostojną Jubilatką, otrzymujemy wraz z podziękowaniem serdeczne życzenia zdrowia dla całego aktywnego Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, bo to zupełnie tak, jakby wizytę złożyła rodzina, mówi na zakończenie pani Bronisława Kłosinska.

mgr inż. Wiesława Borek

ŁADNE I WYGODNE

Po długich i ciężkich cierpieniach zmarł 3 listopada 1975 r. przeżywszy lat 81

TADEUSZ GŁODOWSKI

jeden z założycieli, długoletni mieszkaniec i zasłużony działacz Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, redaktor w Instytucie Spraw Społecznych i Instytucie Ekonomii i Organizacji Pracy oraz Wydawnictw Technicznych CRZZ, odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotą Odznaką Zw. Zawodowego Pracowników Handlu Spółdzielczości

Cześć Jego pamięci!

SPROSTOWANIE

W poprzednim numerze omyłkowo wydrukowano imię autora artykułu „Komenda Obrońców Polski w latach 1939—1941 na Zoliborzu”, pana ZYGMUNTA GAUDASIŃSKIEGO.

Za pomyłkę serdecznie przepraszamy.

Redakcja

Zaczęła się już jesień, a nim się spostrzeżemy nadejdzie zima. Wraz z nią długie wieczory i ... naturalny wzrost instynktów domatorskich.

Okazja więc sposobna, by zastanowić się, czy nasze mieszkanie jest stosownie przygotowane na przyjęcie tego zwiększonego potencjału domatorstwa; czy mamy gdzie wygodnie i miękko usiąść, przyjąć gości, porozmawiać lub chociażby posiedzieć sobie i zająć się lekturą.

Jednym słowem chodzi o przygotowanie wygodnego zespołu rekreacyjnego, który szczególnie zimą przejmie na siebie gros funkcji mieszkalnych.

Zestaw taki nie wymaga specjalnie wielkich wnętrz, może dzielić się miejscem z innymi zespołami, nawet w zupełnie średnim pomieszczeniu. Jednak warunkiem, jaki musimy sobie postawić jest staranne wyważenie potrzeb i możliwości wnętrza mieszkalnego. Przykładem takiego układu jest rozwiązanie, które oglądamy na rysunku. Rzecz dzieje się w średnim wnętrzu — około 14 m², w którym zespół rekreacyjny stanowi podstawową treść użytkową.

Jak widać na rysunku jest on wygodny, solidnie rozbudowany, panuje niemal nad całym wnętrzem.

Zespół składa się z wersalki, fotela oraz ławy, którą można wyłożyć miękkimi materacykami lub poduchami.

Widoczny na rysunku stolik połączony jest z małe-

kim wykładanym barkiem, umieszczonym pod parapetem.

Zespół wypoczynkowy umieszczony został, co bardzo istotne, w strefie nieprzechodniej, a z układu sprzętów — co również korzystne — przypomina jakby zapraszającą zatokę, skierowaną na wewnątrz.

W tej sytuacji ustawienie telewizora na ścianie przeciwległej jest w pełni uzasadnione.

Całość zespołu ustawiona jest na miękkim, możliwie włochatym dywanie, który przyczynia się do „ocieplenia” nastroju w tym całym wypoczynkowym królestwie.

Jak już uprzedziliśmy na wstępie, w naszych mieszkaniach nie stać nas jeszcze na zupełną swobodę w gospodarowaniu przestrzenią. Obok swobodniejszego zespołu rekreacyjnego we wnętrzu zmieścić się powinny również inne urządzenia użytkowe.

Jak widać na rysunku jedna ze ścian zagospodarowana została systemem segmentowym. Zespół regałów obejmuje sekretarzyk, bibliotekę i szafę. Całość jest nie tylko estetyczna, ale także bardzo wydajna pod względem użytkowym.

Tak przygotowani możemy bez strachu oczekiwać na długie zimowe wieczory.

inż. arch. JAN SZYMAŃSKI

PTTK

DZIĘCIOŁEK

Żoliborski Oddział PTTK-WSM znany jest od lat ze swych niezwykle ciekawych inicjatyw i akcji. Program wycieczek, zlotów i rajdów jest zawsze bardzo bogaty i atrakcyjny.

Od dwóch lat żoliborski PTTK reklamuje malowniczy region Puszczy Kamienieckiej i uroczą miejscowość — Kamieńczyk — położoną u ujścia Liwca do Bugu, na pograniczu trzech regionów — Mazowsza Leśnego, Podlasia i Kurpiów Białych. Po obu stronach Bugu rozciągają się dwie puszcze — na północy Puszcza Biała, na południu historyczna Puszcza Kamieniecka (zwana dziś Lasami Łochowskiemi). Oba kompleksy leśne obfitują w interesujące krajoznawczo i przyrodniczo fragmenty, z ładnymi partiami drzewostanów i wieloma gatunkami zwierzyny. W okolicy Kamieńczyka znajduje się szereg zabytków, a samo miasteczko, zwane dawniej Kamieńcem Mazowieckim, w XV—XIX wieku było stolicą powiatu i ważnym portem rzeczny.

Kamieńczyk i jego okolice to jeden z najpiękniejszych regionów w pobliżu Warszawy.

Członkowie grup znakarskich wytyczyli już kilka szlaków turystycznych w Puszczy Kamienieckiej. Ostatnio zaś w miejscowości Czaplowizna zagospodarowano dla potrzeb turystów chatę, którą „ochrzczono” wdzięczną nazwą — Dzieciołek.

W chacie znajduje się sześć miejsc noclegowych oraz kuchnia turystyczna z garnkami i sztućcami.

Chcielibyśmy poinformować, że żoliborski Oddział PTTK-WSM zagospodarował także chatę w Kampinoskim Parku Narodowym.

Chata do której serdecznie zapraszamy, znajduje się w śródleśnej Posadzie Cisowe — polanie wśród sosnowych drzewostanów, w niewielkiej odległości od Polesia, Leoncina i Górek, w pobliżu rezerwatu „Krzywa Góra”. W każdą niedzielę, w godzinach od 11 do 15, można zatrzymać się

tutaj na odpoczynek i szklanek turystycznej herbaty.

Najkrótsze dojście: od przystanku PKS Polesie Nowe — znaki żółte 4,2 km. Własnym pojazdem można dojechać albo do przystanku Polesie Nowe, albo przez Kazuń, Sowią Wolę do północnego skraju wsi Górki, skąd pieszo Kromnowską Drogą za zn. niebieskim — ok. 2,5 km.

Przy okazji nasuwa się jeszcze jedna refleksja. W okolicach prawie każdego większego miasta znajduje się wiele wiejskich chat, częstokroć opuszczonych już przez dawnych właścicieli, które pozostawione same sobie niszczej i straszą swym wyglądem. A przecież przy odrobinie dobrej woli i niewielkich nakładach sporą część z nich można zaadaptować dla potrzeb turystów i przygodnych wędrowców. Przy urządzeniu chat pomoc mogą sami turyści.

Chaty takie, już zagospodarowane służyć mogą mieszkańcom, podczas ich wypadów za miasto, przez okrągły rok.

Mądrej głowie

Trochę dobrej woli

Na pewne rzeczy nie ma rady i od pewnych spraw nie ma odwrotu. Wszyscy, którzy usiłują się temu truizmowi przeciwstawić, stoją na pozycjach z góry straconych, a z biegiem czasu stają się symbolem nie tylko anachronicznego sposobu myślenia, lecz wręcz śmieszności.

Z tych założeń wychodząc można doszukać się analogii pomiędzy przeciwnikiem motoryzacji a człowiekiem, który nawoływałby do powrotu do łuczywa (no, ewentualnie świec) i wyłączenia z naszego życia elektryczności, względnie człowiekiem, który walczyłby o szczytną ideę zastąpienia trakcji kolejowej dylizansem. Czy chcemy, czy nie chcemy, musimy pogodzić się z myślą, iż na naszych drogach będzie się z każdym rokiem poruszać więcej samochodów, że tempo tego przyrostu będzie coraz szybsze, że maluczko, a będziemy odczuwać ciasnotę na parkingach dużych (a później małych) miast itd.itp. Z tego też względu na naszych osiedlowych parkingach liczba samochodów nie będzie się zmniejszać, lecz stale powiększać.

Pogodzenie się z Nieuchronnym nie oznacza jednakże, iż nic nie można zrobić, aby złagodzić pewne ujemne skutki tego Nieuchron-

nego. W tym przypadku motoryzacji. Przejdźmy do konkretów.

Na obrzeżach naszych osiedli (rzadziej w ich głębi) usytuowano parkingi dla samochodów. Czy właściciele czterech kółek robią wszystko, aby nie zakłócać wypoczynku i spokoju innych, w pierwszym rzędzie lokatorów domów położonych w pobliżu tych parkingów? Są tacy, którzy mogą świadczyć przykładem. Są jednak i inni. Jakże często jeszcze ciszę nocną przerywa łomot zamykanych z pełnym rozmachem drzwi-czek! Jakże często do późnych godzin wieczornych trwają na parkingu różne bieżące „drobne naprawy”, połączone z donośnymi efektami akustycznymi! Nierzadko trwa przez kilka lub nawet kilkanaście minut zupełnie niepotrzebne „rozgrzewanie” silnika.

Tyle o stronie dźwiękowej. Na niej jednak nie kończy się sprawa. Do reguły należy — wbrew wyraźnym zakazom — mycie samochodów na parkingach. Gdyby chodziło tylko o zwykłą wodę, nie byłoby problemu. Do mycia używa się jednak różnych detergentów, różnych „Pianolów”, „Karosalów” itp., które splukiwane na okoliczną zieleni szybko i skutecznie ją niszczą. Również

wymiany olejów, przy których nie da się uniknąć przecieków i rozlań, pozostawiają na parkingu szpecące i trwałe ślady.

A przecież można tego wszystkiego uniknąć. Przede wszystkim pamiętać, że właściciel pojazdu nie jest jedynym mieszkańcem na osiedlu, że inni mają prawo do spokoju i ciszy (o tym, nota bene, pamiętać powinni wszyscy, nie tylko właściciele samochodów). Unikajmy więc długiego pozostawiania samochodu na jałowym biegu, dodawania gazu aż „do dechy”. Unikajmy trzaskania drzwiami. Rasowy samochodziarz nie trzaska drzwiami swego pojazdu. Zarówno z uwagi na dobro innych, jak i na dobro samego pojazdu...

Nie zamieniamy również parkingów na polowe warsztaty i myjnie. Parkingi służą tylko do... parkowania. Inny sposób ich użytkowania jest niedopuszczalny.

Jak z tego widać, niewiele potrzeba, aby właściciele samochodów nie byli utrapieniem dla mieszkańców osiedla. Właściwie wystarczy tylko trochę dobrej woli i trochę tzw. kultury jazdy. W tym przypadku może raczej kultury parkowania.

TAF.

SOS dla drzew

Okres owocowania drzew na naszym osiedlu napawa mnie co roku lękiem. Dzieci, młodzież, a nawet ludzie dorośli zrywają owoce, częstokroć jeszcze niedojrzałe. I to jak zrywają! Łamiąc gałęzie (ot, tak dla wygody), kaleczą drzewa. Niejedno drzewo wygląda po takim owocobranii gorzej niż po przejściu huraganu. Co gorsza, zamiast zwracać uwagę dzieciom na niewłaściwość postępowania, zachęca się je jeszcze, a nawet pomaga. W rezultacie mamy żaloszny efekt: osiedle pokryte obłamanymi gałęziami, u-

mierające drzewa. A przecież dumą Sadów Żoliborskich były właśnie drzewa owocowe. Jak długo jeszcze nią będą?

Co prawda, okres owocowania dawno minął, dzisiaj drzewa zrzuciły już liście, nikt ich nie łamie i nie kaleczy. Ale ten okres skłania właśnie do refleksji, do zastanowienia się nad przyszłością. Trzeba ratować nasze drzewa.

I dlatego występuję z pewną propozycją: stworzenie opieki nad drzewami. Niech każdy chętny mieszkaniec naszego osiedla weźmie pod

opiekę (osobistą) choć jedno drzewo. Niech dba o nie, chroni je przed zniszczeniem, przed okaleczeniem. Rekompensatą za ten, niewielki przecież, wysiłek będzie uratowanie naszych drzew, będzie piękniejsze osiedle.

Każdy chętny może zgłosić się w biurze administracji Osiedla Żoliborz III i zadeklarować swój akces do tej akcji. Każdy będzie jak najmiej widziany. Czekamy na zgłoszenia!

I. Pietrzykowska

OSIEDLÓWA ZIELEN NIE MUSI PRZECIEŻ TAK WYGLĄDĄC

Wydawca: Centralny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego i Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa. Redaguje kolegium. Adres redakcji: „Życie Osiedli WSM” — ul. Krasińskiego 16, tel. 33-02-11 sekretariat czynny codziennie w godz. 9.30 — 13.30.

Prasowe Zakłady Graficzne RSW „Prasa-Książka-Ruch”, W-wa, ul. Smolna 10/12. Zam. 1708. B-88.